Ч. 199 Второк 6 (18) вересня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Спільні Делеґациї.

Вчера відбуло ся торжественне приняте членів спільних Делеґаций в цісарскій палаті в Будапешті. Насамперед явила ся австрийска Делеґация, а президент єї, бар. Хлюмецкий, промовив до Є. Вел. Цісаря і завіривши Монарха о традицийно-патріотичній жертволюбивости людности держави, зазначив конечну потребу розвою духових і материяльних інтересів та добрих фінансів і управильненого діла грошевого для розвою военної сили. Делеґация буде длятого старати ся без нарушеня рівноваги в буджеті відповісти конечним потребам збройної сили держави, щоби розвинути єї готовість до бою. Людність Монархії знає, що двигає той тяжкий тягар лиш в інтересі удержаня мира. Бесідник зазначив відтак вітцівску печаливість Є. Вел. Цісаря, котрий єсть справедливим судиєю в многих спорах всїляких претенсий і змагань. Длятого то династичні чувства стали ся так важним чинником публичного житя в Австрии і длятого з так великим одушевленем витають Монарха, скоро лиш де появить ся. Навіть і заграниця подивляє Монарха та віддає Єму честь, знаючи щирі відносини межи володїтелем а народами Австрії. Бесідник закінчив свою промову просьбою до Всевишного, щоби зволив удержати нам Монарха, котрий стереже внїшного мира, щоби з неутомимою терпеливостию використати єго для мира у внутрі.

Є. Вел. Цісар відповів на сю промову:

„Завіреня Ваших чувств преданности, які Я тут почув від Вас, наповняють Мене щирим вдоволенем і складаю Вам за то сердечну подяку. Єсть то для Мене великим вдоволенем, що надія в удержанє і консолїдацию мира, яку Я висказав до зібраних тут послїдним разом Делеґаций, знайшла потверджене в нинїшнїм успокоєнім положеню европейскім та що дуже дружні відносини наші до всїх держав дають право сподївати ся, що будемо могли і дальше спокійно віддати ся розвоєви і піддержуваню добробиту наших народів.

„А всеж-таки позістане то конечностию і Моє правительство уважає то за свій обовязок, так само як і другі держави не робити ніякої перерви в дальшім розвою збройної сили монархії. Прелїмінарі Моєї управи военної суть відповідно до того уложені в обємі поданого торік Делеґациям до відомости, а маючого перевести ся в слїдуючім роцї поступу в орґанїзациї войсковій, при чім совістно увзглядненo наші фінансові відносини.

„Босна і Герцеґовина будуть в силї і в 1895 р. вповні покривати видатки на свою адмінїстрацию своїми доходами.

„Поручаючи Вашій патріотичній оглядности предложені Вам до розслїду проєкти, числю на то, що будете підпирати Моє правительство повною довіря участию і витаю Вас тут сердечно“.

В імени угорскої Делеґациї промавляв президент Володислав Тіша і сказав, що видить в тридержавнім союзї успішне средство для забезпеченя мира, котрий єсть нинї подвійно важний в виду проявляючих ся нових змагань в Европі в справі орґанїзациї держави і суспільности, а то для того, щоби всї держави могли присьвятити свою силу для вирівнаня внутрішних непорозумінь.

На промову президента угорскої Делеґациї відповів Є Вел. Цісар так само, як і на промову президента австрийскої Делеґациї. Опісля розмавляв Монарх з поодинокими членами Делеґаций, однакож розмова та не дотикала справ полїтичних.

Комісия буджетова австрийскої Делеґациї, до котрої вибрані між иншими ґр. Ст. Бадені, Хшановский, Залеский і Поповский, уконституовала ся в той спосіб, що вибрала своїм предсїдателем ґр. Ст. Баденього а єго заступником Руса. Реферати обняли: ґр. Ст. Бадені звичайні видатки войскові а Поповский надзвичайні. Нинї збирає ся комісия буджетова на засїдане, щоби взяти під нараду буджет мінїстерства справ заграничних. При сїй нагоді — так доносять з Будапешту до N. fr. Presse — мають бути поставлені до ґр. Кальнокого питаня в справі положеня в Сербії і Болгарии а також в справі маючих заключити ся угод торговельних. В кругах австрийскої Делеґациї ходить чутка, що Молодоческий делеґат Пацак має порушити справу анексиї окупованих провінций.

Буджет в окупованих краях виказує особливо в адмінїстрациї фінансовій значну надвишку. Доходи з десятини виносять 3,858.000 зр. (о 389.000 зр. більше як попередного року); податок доходовий і домово-чиншовий 753.000 зр. (о 28.000 зр. більше); доходи з тютюну виносять 4,606.000 (о 620.000 більше); податок від дрібної худоби 400.000 зр. (30.000 зр. більше); сіль 1,165.000 зр. (о 44.000 більше); податок консумцийний 580.000 зр. (о 40.000 зр. більше) і т. д. В полїтичній адмінїстрациї збільшились видатки на власти повітові о 42.000 зр, а то длятого, що Боснї і Герцеґовинї кладе правительство велику вагу на власти першої

---

55)

Матій Сандорф.

(Повість Юлія Верна).

(Дальше).

В охрестностях Катанії.

Коли-б комусь сказали зробити земний ґльобус [1]), то він зробив би єго безперечно за одним заходом, при помочи якоїсь машини, подібно, як робить ся білярдову кулю, і не лишив би на нім ані одної нерівности або якогось ґузка. Але куля земна — то дїло Сотворителя і для того на сицилїйскім побережу межи містами Ачі Реалє і Катанїєю повно пригірків, підводних скал, печер, скалистих шпилів та гір.

В сїй части тірреньского моря починає ся мессиньский пролив, а по тамтім єго боцї тягнуть ся калябрийскі гори. Якими були той пролив, то побереже, ті гори, понад котрі Етна найвисша, за часів Омира [2]), такими они ще й нинї — величаві! Хоч і нема вже того лїса, в котрім Еней [3]) знайшов Ахеменїда, то всеж-таки лишила ся на своїм історичнім місци печера Ґалятеї [4]) та Полїфема, кікльопскі острови, а трохи дальше на північ скали Сціллля і Харибда [5]); ще й нинї можна би станути на тім самім місци, де вийшов на беріг трояньский герой, коли заходив ся около заснованя нової держави.

Треба справедливо признати, що велит Полїфем доказував таких геройских дїл, яких би Кап Матіфу певно не доказав, хоч був також велитом. За то Кап Матіфу жив ще й тепер, а Полїфем помер, що найменше яких три тисячі лїт тому назад. А може такого чоловіка й не було на сьвітї, хоч Одисей про него згадує. Єлисей Реклї [6]) каже, а то річ дуже імовірна, що той кікльоп — то не хто инший, лиш таки сама гора Етна, „котрої кратер підчас вибухів сьвітить ся, як величезне, отверте око на вершку гори, та кидає з найвисших вершків єї спадів камінє, з котрих роблять ся маленькі острівцї та підводні скелї, як ось ті Фаралїоні.

Тоті Фаралїоні, що лежать на кілька сот метрів від побережа та гостинця, що веде до Катанії, попри котрий тепер іде ще й шлях зелїзницї із Сиракузи до Мессини — то давні кікльопскі острови. Недалеко від них єсть печера Полїфема, а вздовж цїлого сего побережа

---

[1]) Ґльобус єсть то куля, зроблена з паперової маси (дерева, скла, порцеляни), котра має нам показати, як виглядає наша земля; на ґльобусї суть длятого намальовані всї части землї і всї моря.

[2]) Омир, або Гомер єсть то імя якогось грецкого поета, котрий на кілька сот лїт перед Хр., як кажуть, описав стихами війну Греків з Троянцями о місто Ілїон або Трою. Звідси і назва того стихотвору: „Ілїяда“. Той сам поет описав також блуканину по сьвітї, Одиссея, одного з грецких проводирів у сїй війнї, і звідси назва того стихотвору. „Одисея“. Той Одиссей заплив був аж в сторони Сицилії і тут зійшов ся з Кікльопами, помічниками божка Гефайста або Вулькана, божого коваля. Одним з тих Кікльопів (велитів з одним оком) був і Полїфем. Новійші розслїди показали, що не було ніякого Омира, а згадані стихотвори зложили ся в грецкім народї так само, як у нас наші думи історичні.

[3]) Еней, син трояньского короля Анхіза. По збуреню міста Трої блукав ся він по сьвітї, аж зайшов до краю Кікльопів коло гори Етни; він став ся опісля основателем римскої держави.

[4]) Ґалятея була русалка (богиня водна), з котрою любив ся божок Акіс або Ацїс. Кікльоп Полїфем урвав кусень гори і убив єго а Ґалятея замінила кров єго в ріку Акіс (нинї називає ся она Ачі), що спливає з гори Етни.

[5]) Сціллля або Скілля був вир коло міста Мессини, а проти него, на другім боцї проливу, була скала Харибда, в котрій була величезна пропасть, що три рази на день для втягала в себе водуз моря а разом з нею і кораблї.

[6]) Француский ґеоґраф.

інстанциї, котрі безпосередно стикають ся з народом. За то видатки на власти окружні зменшили ся о 18.000 зр. Видатки на школи збільшили ся з 570.000 зр. на 714.810 зр. Видатки на войско босаньске збільшили ся з 1,486.080 зр. на 1,647.480 зр.

Перегляд політичний.

Молодочехи перестануть мабуть незадовго бути „молодими", бо їх готові заступити ще молодші — „омлядіна", партия котра називає себе поступовою і виступає ще скрайнїйше як Молодочехи. Недавно тому розійшлась була чутка, що переговори в справі угоди, які вели ся межи обома партиями, розбили ся. Омлядіністи мали обіцювати, що перестануть вести борбу против Молодочехів, але застерігають собі право свобідної критики, а за то Молодочехи мають відступити їм одно місце в екзекутивнім комітеті. Narod. Listy перечать тому. Против омлядіністів виступає тепер також і проф. Масаржік. Він каже, що омлядіна єсть наслїдком того страшного заколоту, який настав в молодоческій партиї. Омлядіна єсть партиєю социялїстичною з панславістичною закраскою.

Найбільше характеристичні слова з бесїди Кріспіого, виголошені в Неаполи, котра звернула тим увагу на себе, що Кріспі відкликав ся в нїй до властий духовних, суть слїдуючі: „Суспільність перебуває тепер — сказав Кріспі — тяжкі часи проби. Більше як коли небудь чуємо потребу, щоби обі власти сьвітска і духовна, стреміли в згіднім порозуміню до того, щоби блукаючий нарід повести на дорогу справедливости і любови. З темних печер підносить голову мерзка секта, котра на своїм прапорі виписала слова: „Нї Бога, нї власти". Випишім же на наших прапорах слова: З Богом і королем за вітчину!

Вість, що 38 дивизия росийскої армії має бути перенесена з Кавказу на захід, потверджує ся, лиш буде она розміщена не в Бобруйску, але на Волини. — З Біловежі доносять, що другий син царя вел. кн. Юрий небезпечно занедужав, перестудившись їдучи з Кавказу. Завізвано до него професора дра Сахарина з Москви.

З поля хіньско-японьскої війни наспіла вість, що Японцї виступили в Кореї зачіпно против хіньскої армії, котра з великим переполохом мусїла втїкати і спинила ся аж коло міста Пенґ-янґ. Японцї, видко, хотять обступити хіньску армію зі всїх сторін.

Новинки.

Львів дня 17 вересня.

— **На дохід рускої бурси** в Ярославі уряджує перемиский Боян дня 2 жовтня концерт в сали театральній в готели Вікторня в Ярославі.

— **В Козові** дня 20 с. м. буде посьвячена нова церков. На посьвячене приїде Є. Е. Митрополит з трьома крилошанами.

— **З Вистави.** Від нинїшного дня аж до замкненя Вистави можна купувати білети вступу на Виставу вже о год. 2.

— **Корреспондентка.** Дня 1 жовтня с. р. мине 25 лїт, як в Австриї настали „корреспондентки", ті практичні і дешеві карточки, що мали такий вплив на всякий рух, а іменно купецкий. За заведенем таких карточок дуже розбивав ся др. Емануїл Герман, професор у віденьскій технїцї. Тепер єму Міністерство торговлї подякувало за то, що боронив практичні корреспондентки.

— **Руский театр** виставив дня 15 с. м. драму Івана Франка: „Украдене щастє", а дня 16 с. м. комедию Манька: „Чуже не гріє". Твори ті загально знані. Артисти грали їх так, як би хотїли дати доказ, що вміють добру штуку споганити злою виставою, і противно, слабу штуку виставити в як найкористнїйшім сьвітлї. „Украдене щастє" виставили далеко гірше, як торік, а „Чуже не гріє" грали жваво і без найменчого закиду. Публики було в суботу 15 с. м. дуже мало, а в недїлю 16 с. м. досить богато. В оборону артистів можна сказати, що маленьке число публики певно не додає нїякому артистови охоти і одушевленя до гри. Ві второк 18 вересня виставить руский театр комедию Франка „Учитель" в 3 актах; в четвер 20 с. м. драму Корженьовского „Верховинцї"; в суботу 22 с. м. „Відного Йонатана"; в недїлю 23 с. м. пятидїєву комедию Олени Пчілки „Сьвітова річ."

— **Зналїзне.** Стражник фінансовий Шраєр найшов у Відни на двірци мейдлїнськім 50.000 зр. Віддав їх урядникови, що мав службу, і збирав ся до відходу. Але саме в тій хвили дістав урядник телєграму від пана, що згубив грошї. Він давав знати, що верне в ночи на стацию, шукати гроший або відобрати, коли найшли ся. І справдї приїхав, перечислив грошї, і в нагороду дав стражникови — пятку зналїзного. Урядник зелїзницї обурив ся, віддав пятку і заявив, що буде судово жадати належного зналїзного для стражника. Ну певно, коли-б той панок не був такий скупий, то 50.000 зр. не наскладав би скоро.

— **Тайни давних часів.** В Чернівцях при закладаню водопроводних рур на улици школи їзди відкопали грубі мури, широкі майже на 2 метри, а зложені з грубого каміня.

— **Снїг.** На Маґурі в Тухли коло Сколього впали снїги дня 13 с. м. На дворі всюди зимно, як в надолистї.

— **Що край то звичай.** В Будапештї відбув ся сими днями гіґієнїчний конґрес, на котрім був і один учений лїкар з Япану. В першорядній готелю сидів він одного вечера в ресторациї, слухав циганьскої музики і приглядав ся, як якийсь пан їв червоний як кров мельон. Япанець дивив ся довго на се, прикликав кельнера і по французски сказав єму: „Принесїть менї також таке саме. Кельнер поставив перед Япанця бефштик на тарели, а на другім тарели приніс мельона. Коли-ж Япанець забажав циґар, то кельнер приніс їх на третім тарели. Саме в тій хвили приступив до Япанця один циган з музики і наставив перед ним таріль, на котрім лежав ґульден і корона. Япанець видивив ся, не знав, до чого се, але небавом усьміхнув ся, взяв ті грошї з тареля і поклав перед себе на стіл. Циганови зробило ся маркотно, що Япанець так зрозумів єго і попросив знакомого, щоби Япанцеви по французски витолкував звичай збираня гроший за гру. Тодї Япанець поклав ґульден і корону на таріль та ще й від себе доложив ґульдена. Тепер усьміхнув ся циган і вважав справу зовсїм полагодженою.

— **Богатий жебрак.** В Триестї помер сими днями 75-лїтний старець Мортко Фіхель родом із Стражницї на Мораві. Він служив свого часу

чути заглушаючий шум филь, котрими море гонить аж у внутро базальтових печер.

Саме посеред сих скал розмовляло вечером дня 29 серпня двох людий, що зовсїм не подобали на таких, котрих би займали такі історичні згадки. Они говорили о таких дїлах, що й сицилїйскі жандарми не були би від того, щоби о них довідати ся.

Один з них, що вже від довшого часу чекав на другого, то був Ціроне. Другий, що надійшов гостинцем з Катанії, був Карпена.

— Ну прецї раз — відозвав ся до него Ціроне з досадою. — Де ти так забарив ся? Я вже таки на правду думав, що Мальта десь щезла, так, як свого часу єї сусїдка, остров Юлія [7]), а туни та боніти [8]) з'їли тебе на днї Середземного моря як який паштет.

Видко, що товариш Сарканього, мимо того, що о пятнайцять лїт був старший, все ще так само любив балакати і так само був зухвалий, як давнїйше. В капелюси, що заложив собі єго на бакєр, в брунатнім плащи на опашки та в ходаках, від котрих волоки обвязав собі аж по колїна, виглядав як — бандита, бо й був ним з давен-давна.

— Годї було раньше вернути — відповів Карпена — бо аж нинї рано привіз мене корабель пакетовий до Катанії.

— Тебе і твоїх людий?

— Ну, так.

— А кілько-ж ти їх привів?

— Дванайцять.

— Лиш дванайцять?

— Але за то один в одного хлопцї, яких рідко!

— Всї з Мандераджо?

— Не всї, але переважно Мальтанцї.

— Отже добрі рекрути, але все таки їх за мало, бо від кількох місяців служба стала тут дуже трудна і коштує богато — сказав Ціроне. — Здає ся, як коли-б тоті жандарми на Сицилії десь тепер з під землї виростали. Але то нїчого не поможе. Коли твої люди на правду такі добрі....

— Менї бодай так видить ся, Ціроне — відповів Карпена. — По першій пробі, яку з ними зробиш, сам найлїпше осудиш. Впрочім привів я одного порядного драба, якогось акробата, що волочив ся давнїйше по ярмарках; він дуже зручний і здібний до всего. Коли буде треба, то єго можна буде перебирати також і за дївчину; я думаю, що він нам дуже придасть ся.

— А що-ж він там робив на Мальтї?

— Крав годинники, коли єму де удало ся, або хоч би лиш хусточки від носа, коли не було годинників.

— Як єму на імя?

— Пескадор.

— То добре — сказав на то Ціроне. — Будемо користати з єго здібности і розуму. А де-ж ти лишив цїлу ту ватагу?

— В господї в Санта Ґротта, повисше Нікольозі.

— Отже ти станеш тепер знову господарем в господї?

— Від завтра.

— Нї, таки ще від нинїшного вечера — відповів Ціроне — бо я дістав новий приказ. Чекаю тут на поїзд, що буде їхати з Мессини. Через дверцї послїдного ваґона в поїздї мають дати менї знак.

— Знак.... а хто?

— Ба.... та-ж вона. Длятого, що він якось не може оженити ся, то я мушу працювати, щоби він мав з чого жити. Але ба! Чого би то чоловік ще не зробив для такого відважного кумпана?

Від сторони Катанії почув ся тепер гуркіт, котрий виразно відзначав ся від шуму филь. То надїхав поїзд, на котрий Ціроне чекав. Карпена і він вилїзли на скалу і за кілька хвиль станули на дорозї, не замкненій від шляху нїякою заставкою.

Льокомотива, в'їзджаючи в малий тунель, свиснула два рази, а то був знак, що надходить вже поїзд, котрий їхав тут досить поволи. Незадовго було вже виразно чути, як сопіла льокомотива; єї ліхтарні осьвітили великими, білими відблесками темноту, а шини заблисли вже спорий кусень дороги наперед.

Ціроне з великою увагою слїдив за поїздом, що котив ся лиш на три кроки далеко попри него.

На хвильку перед тим, заким послїдний ваґон станув в однїй мірі з ним, спустив хтось в нїм вікно і виставила ся голова якоїсь женщини. Скоро она побачила, що Сицилїєць стоїть на своїм місци, кинула чим борше з ваґона помаранчу, котра покотила ся по дорозї, де стояв Ціроне, і спинила ся на кілька кроків від него.

Тою женщиною була Наміра,, шпігунка Сарканього. В кілька хвиль по тім щезла она разом з поїздом, що поїхав як до Ачі Реале.

Ціроне підніс помаранчу, або радше лиш обі половини помаранчевої лупини, що були счіплені разом шпильками. Іспанець і він вернули ся відтак назад тою самою дорогою і сховали ся поза якусь високу скалу. Там засьвітив Ціроне малу ліхтарню, розщіпив обі по-

---

[7]) Вульканїчний остров Фердінандеа, що показав ся був на полудневім заході від Сицилії в липню 1831 р. а відтак щез.

[8]) Роди риб морских.

в австрийскій маринарці і дослужив ся там ранги машиніста а відтак служив він за цісаря Максиміліяна в мехіканьскім войску та одержав від тогож цісаря лицарский хрест ордера Ґваделюпи. В 1873 р. пішов він на пенсию і замешкав в Триесті. А хоч Фіхсель мав 800 зр. річної пенсиї, то жив гірше якого жебрака, мешкав в маленькій, вогкій і темній комірчині, живив ся дуже лихо, так, що висох був як мумія, а замість одежи мав на собі лахи, котрі ледви держали ся купи на нім. Що дня ходив на почту по якусь часопись, котру ему присилали з Відня, а впрочім майже не виходив з хати. Оногди застали его в комірчині на барлозї неживого. Коли прийшла комісия списувати інвентар, знайшла в якійсь скрини набитій старими капелюхами, подертими панчохами та розфалатаними сорочками облїґациї рентові і другі цінні папери вартости 60.000 зр. Межи тими паперами знайдено також письмо з подякою від жидівскої громади в Стражницях, для котрої він жертвував 850 зр. на будову тамошної божницї, факт се тим цікавійший, що Фіхсель завсїгди удавав християнина і нїхто не знав, що він жид. Гроші по скупарі припадуть якомусь его своякови на Мораві.

— **Молодий убійник.** В Сполученых Державах засудили на досмертну вязницю 14-лїтного хлопця, Елькінса, котрий сидить уже в вязници від 3 лїт. Маючи 11 лїт застрілив батька і убив матїр. У вязници зовсїм не хотів поправити ся, а люди мусїли перед ним ховати ся, бо хотів мордувати. Розказують, що такі звірскі інстинкти унаслїдив Елькінс по матери, котра в ту пору, коли ходила з сином, хотїла убити мужа.

— **Гарний заголовок.** Ескімоси починають занимати ся справами сьвіта. В містї Готкаб в Ґренляндиї виходить ґазета, котра має такий гарний заголовок: Atnaggadlintit ralinginginarmik-lüsaniminasassumik, що значить: „Се й те до читаня". Ґазета з таким простим, хоч троха задовгим титулом, дає і образки; на щастє виходить лише раз на рік.

— **Не боять ся смерти.** Декотрі народи — можна сказати — сьміють ся зі смерти; так їм однаково, чи жити, чи вмерти. Один наочний сьвідок оповідає таке про Хинців і їх сусїдів Анамітів. Я, каже, служив як підофіцир у француских леґіонї чужинецкім і мав нагоду бачити, як кароли смертию зловлених розбишаків морских в Тонкінї. Байдуже, без найменчого неспокою і слїду якогось зворушеня на лици ставали они перед вояками, що мали стріляти до них і навіть не давали собі завязувати очий. Перед смертию казали їм звичайно, що житє буде їм дароване, коли видадуть своїх товаришів. „Конґо бі-ет" (не знаю) — відповідали розбишаки завсїгди і на всї питаня і — гинули від куль. — Звичайні злочинцї гинули від меча у Хинців і Анамітів. Одного разу був я сьвідком, як стинали голови пятьом Анамітам, що замордували і обрабували француского купця. З руками, звязаними на плечах, клячали они о пять кроків один від другого. Коли голова першого злетїла на землю, пятий засуджений найспокійнійше в сьвіті жвав свій бетель (мішанину з корінців), почім виплював его, як би у себе дома. Иншим разом мали стріляти одного Анаміта, що покрав карабіни. Вже стояв звязаний перед вояками, коли нараз звернув ся ще до поручника і попросив его, щоби ему розвязали ще руки. Розуміє ся, поручник сказав, на що то. На то засуджений каже: „Межи людьми, що на мене дивлять ся бачу свого брата. Я хотів би ему дати свою одежу і турбан, бо потім був би дуже закровавлений". Поручник позволив Анамітови розібрати ся і передати одежу братови. В кілька хвиль потім Анаміт не жив.

— **Пес перед судом.** Пан Вілям Шенд з Бруклина в Америцї мав великого пса Тома, а сей Том мав досить звичайний собачий спосіб, мало гавкати, але за те як найбільше кусати. Недавно спробував він своїх зубів на лидках пана Крука так докладно, що Крук зажадав від поліциї смерти на острозубого Тома. Полиция засудила Тома на смерть і власному панови і властителеви пса Шендови казала бути катом. Шенд обурив ся і подав відклик до висшої інстанциї, а для Тома наняв адвоката. Як став адвокат перед судом пса Тома боронити і описувати, який у того приятеля чоловіка ідеальний характер і привязанє — то протоколянт, котрого нїчо в сьвіті не могло зворушити, тепер гірко заплакав. А адвокат звернув ще увагу на могучі лидки пана Крука, що від них кождому собацї аж оскома йде; відтак промовив до людских чувств судів і просив простити Тома, що позволив собі вкусити якогось там дурня Крука. На то начальник поліциї відповів, що Том небезпечна бестия, лакома на лидки людскі і просив судів, засудити Тома на смерть, аби всї инші собаки мали відстрашаючий приклад. Судя Гайнор по такій обороні і скарзї глубоко задумав ся і попросив о два тижні часу на розвагу, щоби міг видати зовсїм справедливий засуд.

— **Померли:** о. Іван Роздольский, гр. кат. сьвященик в Берлинї пов. брідского, в 53 році житя, а 28 сьвященьства. — О. Іван Обушкевич з Потока золотого, бучацкого повіта, в 45 році житя, а 22 сьвященьства.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Будапешт 17 вересня. Є. Вел. Цїсар виїхав нинї рано о 5 год. 10 мін. до Надь Марош.

Барцин 17 вересня. Кн. Бісмарк приймаючи депутацию з Познаньщини дякував їй і в одногодинній бесїдї сказав, що в появленю ся депутациї видить признанє своєї роботи около теперішного стану Німеччини. Новий стан дає кріпку поруку, що Познаньщина буде належати до Німеччини. Супротив 2 міліонів Поляків стоїть 48 міліонів Німців, отже Поляки не можуть бути міродайними.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 00	10·45	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3 20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6 51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7 48
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2 48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2 34	9·48	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 16	—	7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниць державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannesgasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зізваляють, можна також засягнути інформаций що до рецїти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

Час подаємо після годинника львівского, він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

ловички оранжевої лупини і виймив з них карточку, на котрій було написано:

„Він має надїю, що за пять або шість днів зійде ся з вами в Нікольозі. Стережіть ся якогось доктора Антекірта".

Видко, що Сарканій довідав ся в Дубровнику, що сей загадочний чоловік, котрий так дуже зацікавлюван людий, заходив два, чи три рази до дому пані Баторової. А що Сарканій вже з навички був дуже недовірчивий, то его се чогось занепокоїло, хоч він сам не знав, для чого. Тому то й остерігав він Цірона, і то навіть не почтою, але через Наміру.

Цірoне сховав карточку до кишенї і задув сьвітло, а відтак відозвав ся до Карпени:

— Чи чув ти колись що про якогось доктора Антекірта?

— Нї, не чув, — відповів той — але може его знає той малий Пескадор. То такий, що він знає кождого.

— Побачимо — сказав на то Цірoне. — Скажи-ко менї, Карпено, чи не буде нам лячно іти серед ночи, як ти гадаєш?

— Та-ж не так лячно, як коли-б прийшло ся в білий день.

— Правду кажеш.... В день десь всюди влїзе тобі в дорогу якийсь жандарм. Ну, то ходім! За три години мусимо бути в господї в Санта Ґротта.

Оба перейшли через насип зелїзничий та пустились добре знаними Цірoнови стежками, що ведуть попід гору Етну.

Вісїмнайцять лїт тому назад була на Сицилиї, головно же в Палермі, єї столици, страшна ватага злочинцїв. До тої ватаги належало кілька тисячів людий і они мали навіть свої права. Цїлию тої спілки розбишацкої, що називало ся Маффія, було красти, обманювати та розбивати і уживати до того всїляких способів. Богато купців та промисловцїв, коли хотїли спокійно торгувати або займати ся своїм промислом, мусїли їм добре оплачувати ся і що року складати розбишакам великі гроші.

Сарканій і Цірoне належали тогди — а то ще перед заговором в Триестї — до сеї спілки та були одними з найвиднїйших і найбільше дїяльних членів Маффії.

Але як все на сьвітї поступає наперед, так і заряди по містах, хоч не в цїлих повітах, настали лїпші, а та спілка розбишацка не могла вже так господарити, як бувало давнїйше. Данина зменшила ся а панщину не хотїв їи вже нїхто робити; крім того спілка та ще й розбила ся, бо більша часть участників відпала від тих, що уважали розбишацтво за найпоплатнїйший інтерес.

Саме під ту пору змінило ся було політичне правлїнє Італії внаслїдок заведення єдности краю і народу. Сицилия мусїла так само, як кожда инша провінция, піддати ся спільній судьбі, мусїла піддати ся новим законам, особливо же взяти на себе ярмо конскрипциї. Сей новий лад наробив богато ворохобників, що не хотїли піддати ся законам, богато таких, що не хотїли слухати нового правлїня, богато людий без совісти, маффіців і других, а ватаги їх рабували по цїлім краю.

Цірoне стояв на чолї одної ватаги, а коли розійшли ся гроші, які заробив був Сарканій на маєтку ґрафа Сандорфа за цїну зради, взяли ся они оба жити на давний лад, в надїї, що важними предприємствами поправлять знову свою долю.

Нагода до сего показала ся: Сарканій мав оженити ся з донькою Сіляса Торонталя. То вже знаємо, що заходи Сарканього в сїм напрямі були безуспішні, а й то знаємо, для чого.

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

Велика Львівска Льотерия Виставова

Послідний місяць

Головні виграні

60.000 зр. 10.000 зр. 5.000 зр.

в готівці по потрученю лише 10%

Львівскі льоси виставові по 1 злр.

поручає

М. Йонас, Корман і Файґенбавм, Х. Верфель.

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюидиновий, течі, шкла, хемікалія найдешевше купити можна впрост у заступників фабрик найбільших

ҐАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

Загальна Вистава краєва.

Бльоки і карти вступу поодинокі

по ціні бльоковій,

Катальоґи, Провідники

Льоси по 1 злр.

ВСІ ЧАСОПИСИ ЕВРОПЕИСКІ

Бюро дневників і оголошень Л. ПЛЬОНА

улиця Кароля Людвика ч. 9 65

Кіоск на Виставі побіч брами головної.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всіх дневників

по цїнах ориґінальних.

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджения для стаєн і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.